

Δημοτική Βιβλιοθήκη Κορωπίου

(Ιδρύθηκε το 1957 – Στεγάζεται σε ιδιόκτητο νεοκλασικό κτίριο από το 1997)

Η Δημοτική Βιβλιοθήκη Κορωπίου σε αριθμούς το 2018

- 35.000 τίτλοι
- 4.300 εγγεγραμμένα μέλη
- 70 άτομα επισκεψιμότητα ημερησίως
- Λειτουργεί Λέσχη Ανάγνωσης Ενηλίκων (2) φορές μηνιαίως, με (8) παρουσιάσεις συγγραφέων βιβλίων ετησίως.
- Φιλοξενεί :
 - Εκθέσεις ζωγραφικής
 - Μουσικές βραδιές
 - Ομιλίες, διαλέξεις τοπικών συλλόγων, μη κυβερνητικών οργανώσεων, αθλητικών σωματείων, ατόμων με ειδικές ανάγκες, συλλόγων γονέων & κηδεμόνων και πολιτικών σχηματισμών.

Τα σχολεία στο Κορωπί

- 8 Δημοτικά
- 3 Γυμνάσια
- 3 Λύκεια
- 1 Ειδικό Γυμνάσιο
- 1 ΕΠΑ.Λ.
- 1 Εσπερινό ΕΠΑ.Λ.
- 9 νηπιαγωγεία
- 11 Παιδικοί Σταθμοί (Δημόσιοι & Ιδιωτικοί)
- **ΣΥΝΟΛΟ = 5.000 μαθητές**
- **ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ = 1.000 μαθητές ετησίως**

Κι όλα αυτά ΧΩΡΙΣ μόνιμο
και εξειδικευμένο
προσωπικό
(βιβλιοθηκονόμο)
από το 2012 έως σήμερα

48 σχολικές τάξεις

το σχολικό έτος 2017-2018

Παρακολούθησαν :

- Εκπαιδευτικά προγράμματα της Δημοτικής Βιβλιοθήκης
- Προγράμματα του Δικτύου Ελληνικών Βιβλιοθηκών της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος

15/01/2018

«Βιβλίο και Βιβλιοθήκη»

23/06/2018

20/11/2017

20/11/2017

Διαβάζουμε σε πλατείες

Φυτεύουμε δένδρο

Οι μαθητές υιοθετούν την Πλατεία

«Γνωρίζω τους μεγάλους ζωγράφους»

Βίνσεντ Βαν Γκονγκ

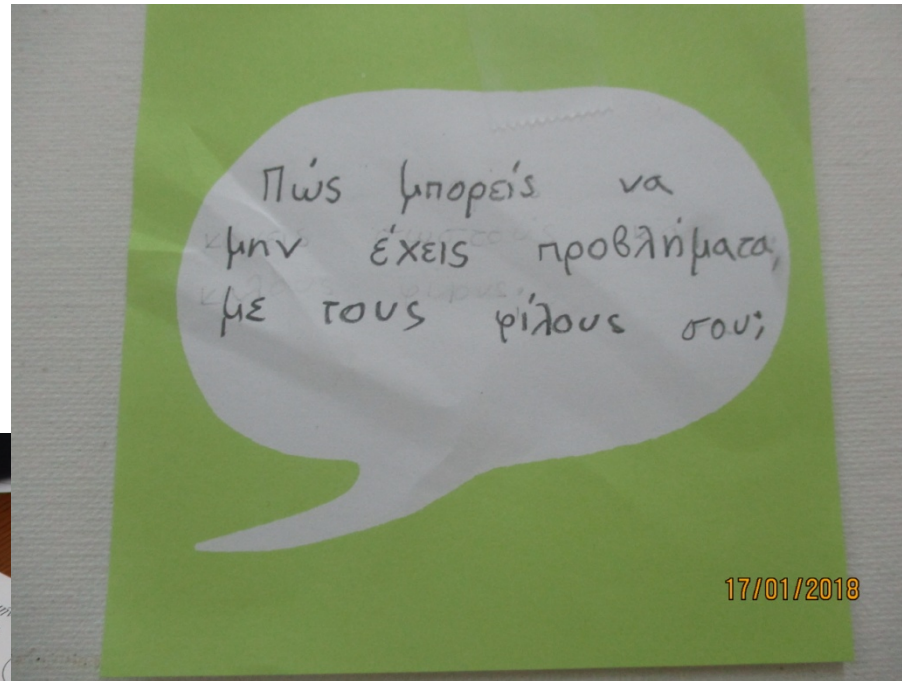

22/02/2018

Δίκτυο Ελληνικών Βιβλιοθηκών-Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος

Κάθε μήνα έχουμε ... θέμα:

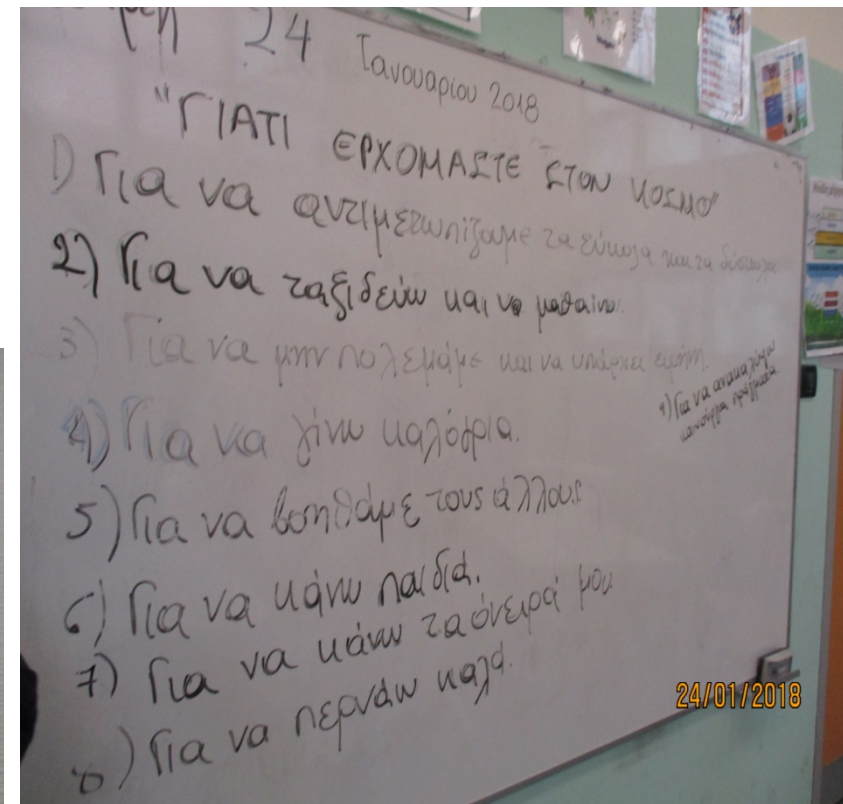
Ιανουάριος 2018 «Ερωτήσεις» (φιλοσοφικό εργαστήριο)

17/01/2018

17/01/2018

24/01/2018

17/01/2018

Φεβρουάριος : «Μάσκες»

Στη βιβλιοθήκη
κάθε μήνα
έχουμε...
θέμα!

Δίκτυο
Ελληνικών
Βιβλιοθηκών
© Greek
Libraries
Network

σελ. 1-Β

Μάσκα – καταίκα από το Μιεζικό

Η μάσκα πεταλούδα. Αφρική – Μπουρκίνα Φάσο.

Η ζωή και η ευημερία πολλών λαών της Αφρικής εξαρτάται από την αφθονία των καλλιερειών. Στη Μπουρκίνα Φάσο, οι αγρότες έχουν έθιμο να ζυμούν τη θεότητα Ντο με μεταμφέσεις και χορούς στους οποίους οι χορευτές φορούν κοστούμια από φυτικές ύλες και στο κεφάλι τους μάσκες που προκαλούν τα μικρά ζώα των θάμνων.

Η βροχή είναι ένα δώρο της Ντο, της θεότητας που κάνει ευφορία τα χωράφια. Κάνει να γεννηθούν οι πεταλούδες που εμφανίζονται ξαφνικά κατά χιλιάδες και σαν από θαύμα.

Για χάρη της Ντο που μας στέλνει το πολύτιμο και σπάνιο νερό του ουρανού, μου έφτιαξαν δυο μεγάλα φτερά όπως αυτά από τις πεταλούδες. Ο χορευτής που με φοράει ζέρνει να μιμνείται το πέταγμα τους. Μετά τη συγκομιδή μαζεύονται όλοι στο χωριό γύρω από τις ιερές μάσκες μας για να γιορτάσουμε τα πνεύματα του νερού.

Η μάσκα λιμπελούα. Φυλή των Νισγκα, δυτική ακτή του Καναδά

Αυτή η ξύλινη μάσκα με μήκος 38 εκατοστών φοριόταν στο πρόσωπο κατά τη διάρκεια της μεγάλης χειμωνιάτικης τελετής των Νισγκα, κατά τη διάρκεια της οποίας τα νεαρά αγόρια χορεύοντας αποδίδουν τιμές στους γεροντότερους.

Με τη δυλή σειρά κάτασπρων δοντιών μου από κοχύλια μοιάζω περισσότερο σε ένα πουλί παρά σε μια λιμπελούα. Κι όμως αυτό είμαι: λιμπελούα με ράμφος, δόντια και σαγόνια άγρια και σαρκοφάγα. Σ' εμάς τους Νισγκα η ύπαρξη μου συνδέθηκε με μυστικότητα: είναι μυστικό το όνομα αυτού που με σκόλισε, μυστική η κατασκευή μου, μυστική η κοινότητα των κανβάλων στην οποία ανήκα. Παρουσιάζομαι μια φορά τον χρόνο στη μεγάλη γιορτή του χειμώνα που επανένωσε όλα τα μέλη της αδελφότητας, κι ήταν σημαντικό να προκαλώ φόβο. Παρατήρησέ με καλά: τα μάτια μου είναι από μπλε μαργαροόρα, το ράμφος μου και το κεφάλι μου είναι διακοσμημένα με ανθρώπινα κρανία.

Μάσκα ταπάνουα, Νέας Ιρλανδία στη Νέα Γουινέα.

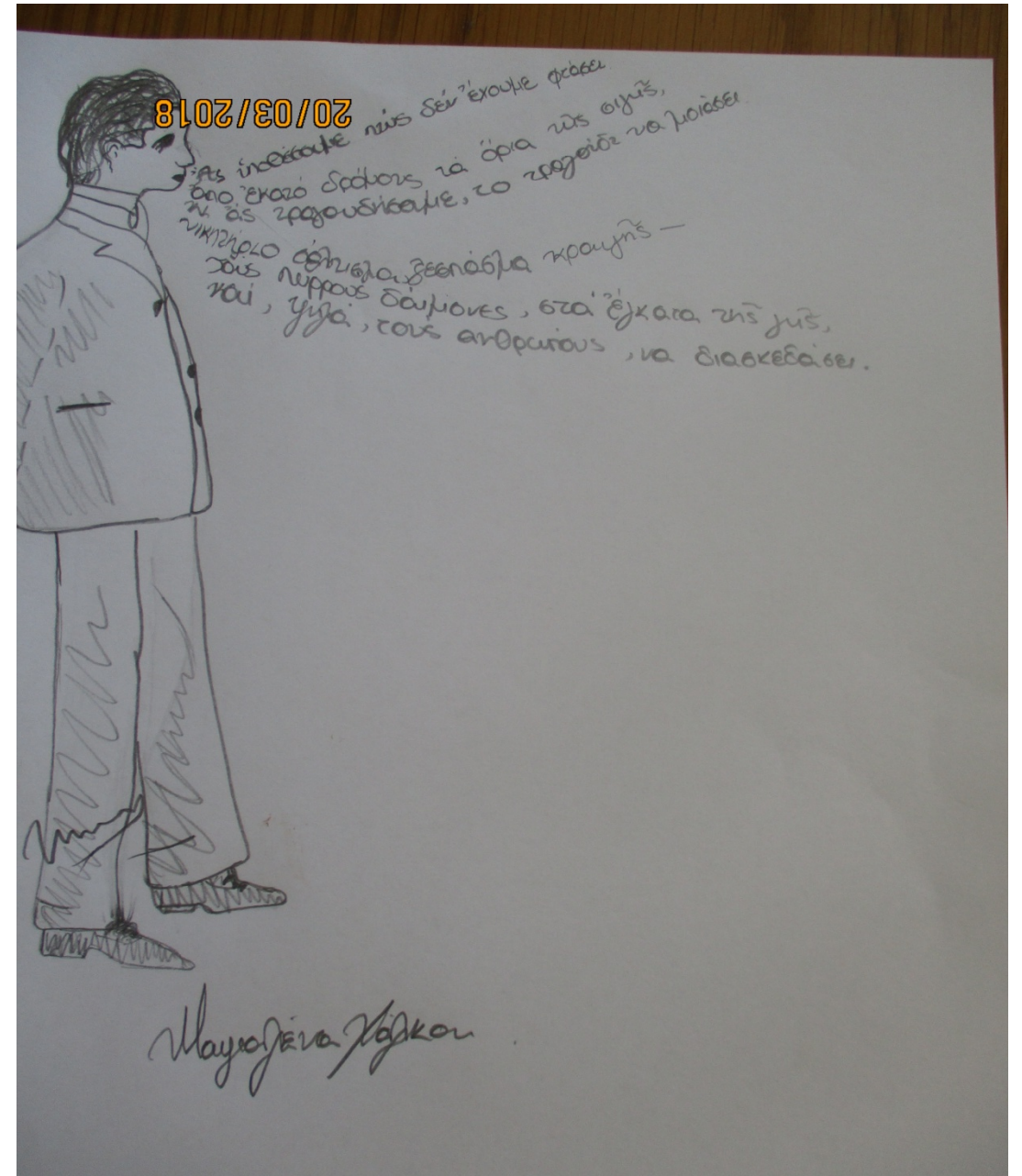

13/02/2018

Μάρτιος: «Αυτό είναι ένα ποίημα»

Ποίηση-Εικονοποιήματα

Απρίλιος : «Ρενέ Μαγκρίτ»

Ήρωες, ελάτε να
γνωριστούμε:

«Το παλιόπαιδο»

Μάιος : «Ευρώπη»

Ευρώπη
&
... αυγοφέτες

09/05/2018

Οκτώβρης: «Λογοτεχνικοί τόποι» – Αθήνα 1940

Οι σειρήνες - Οκτώβριος 1940

Από τη Δευτέρα που πρωτοχτυπήσανε οι σειρήνες αλλάξανε όλα. Εκείνος ο διαπεραστικός μακρόσυρτος ήχος αναποδογύρισε τη ζωή μας. Τον είχα ακούσει κι άλλες φορές, όταν κάνανε δοκιμές. Μα δεν ήταν ο ίδιος.

Ζωρζ Σαρή, 'Όταν ο ήλιος, κεφ. Το κομπολόι με τις δεκάξι χάντρες, Πατάκης

Τα καταφύγια - Οκτώβριος 1940

Ο διαπεραστικός ήχος έρχεται από πολύ μακριά και σε λίγα δευτερόλεπτα δυναμώνει, δυναμώνει, σκεπάζει την πόλη μας, ξεσχίζει τ' αυτιά μας. Σα σιδερένιο χέρι μας γαντζώνει, γίνεται φόβος και μας σπρώχνει: να κρυφτούμε. Στο καταφύγιο! Όλοι στο καταφύγιο! στο δρόμο βουητό από πόρτες που ανοίγουν, από πόρτες που κλείνουν, από πόδια που βιάζονται. Τρέχουν. Δε φωνάζουν οι άνθρωποι, μιλάνε σιγανά. Μόνο τα μωρά κλαίνε, τυλιγμένα μέσα σε κουβέρτες κι ας κάνει ζέστη. Μια σκέψη: να προλάβουμε, να κατεβούμε τα σκαλιά, να στριμωχτούμε κι ας λένε οι εφημερίδες για ανοχύρωτη πόλη.

Ζωρζ Σαρή, 'Όταν ο ήλιος, κεφ. Η ώρα του δείπνου, Πατάκης

Νοέμβρης: «Η κίνηση»

στη Βιβλιοθήκη 2
αυτές μέρες έχουμε θέμα

NETWORKING

Αυτές τις φωτογραφίες τράβηξε ένας διάσημος γάλλος φωτογράφος ο Henri Cartier Bresson τη δεκαετία του 1950. Σε ένα κείμενό του που ονομάζεται «Η αποφασιστική στιγμή» γράφει:

«Περπατούσα όλη την ημέρα, με τεταμένη προσοχή, αναζητώντας να τραβήξω, να συλλάβω φωτογραφίες επ' αυτοφώρω. Βασική μου επιθυμία ήταν να πιάσω σε μία μόνο εικόνα την ουσία κάποιας σκηνής που αναδύταν.

Από όλα τα εκφραστικά μέσα, η φωτογραφία είναι το μόνο που παγιώνει μια συγκεκριμένη στιγμή. Παίζουμε με τα πράγματα που εξαφανίζονται και που, μετά την εξαφάνισή τους, είναι αδύνατον να τα επαναφέρουμε στη ζωή.

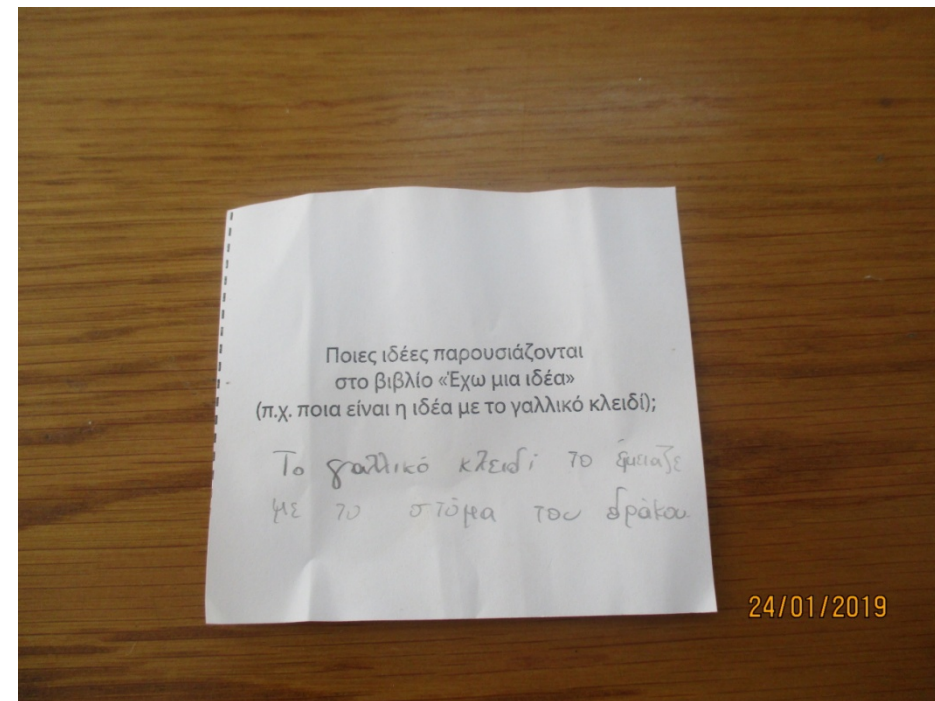
Ο συγγραφέας έχει το χρόνο να σκεφτεί πριν να σχηματιστεί η λέξη, πριν την πλαγιώσει στο χαρτί. Μπορεί να συνδέσει αρκετά στοιχεία.

Για μας, ό τι εξαφανίζεται, εξαφανίζεται για πάντα: εξ ου και η αγωνία μας, αλλά και η ουσιαστική ιδιαιτερότητα του επαγγέλματός μας. Οφείλουμε να παρατηρούμε την πραγματικότητα, με τη βοήθεια ενός σημειωματάριου που λέγεται μηχανή.

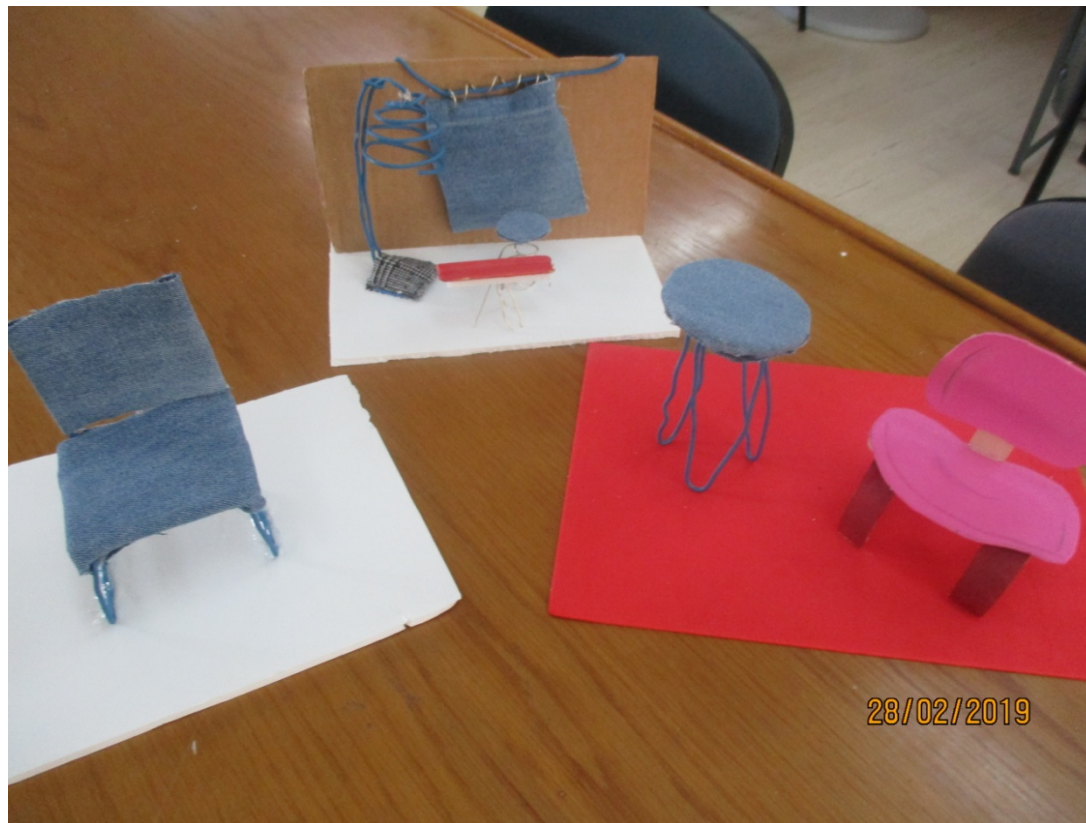
Το μάτι αποσπά το θέμα κι η μηχανή δεν έχει παρά να κάνει τη δουλειά της, να αποτυπώσει την απόφαση του ματιού.

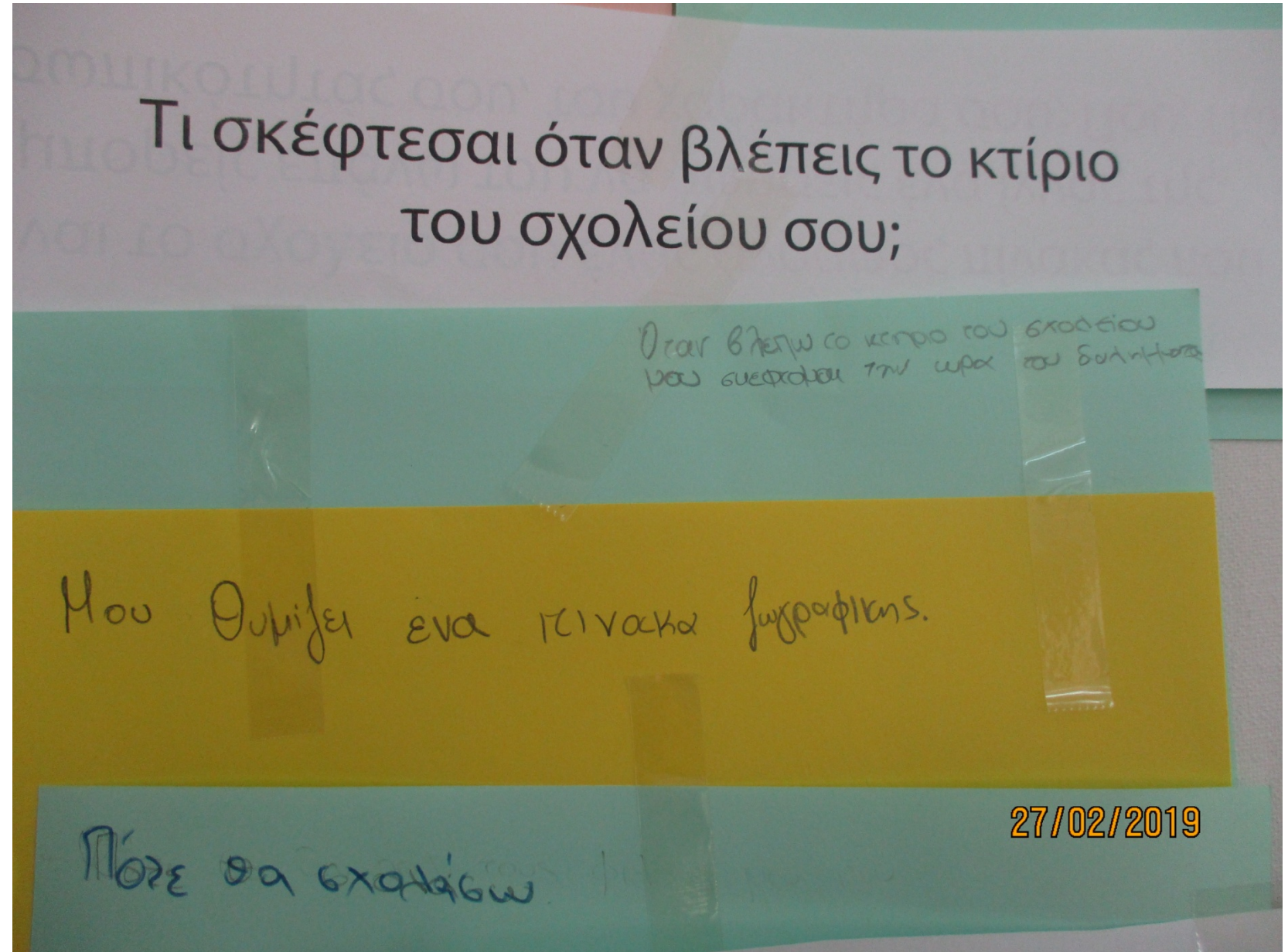
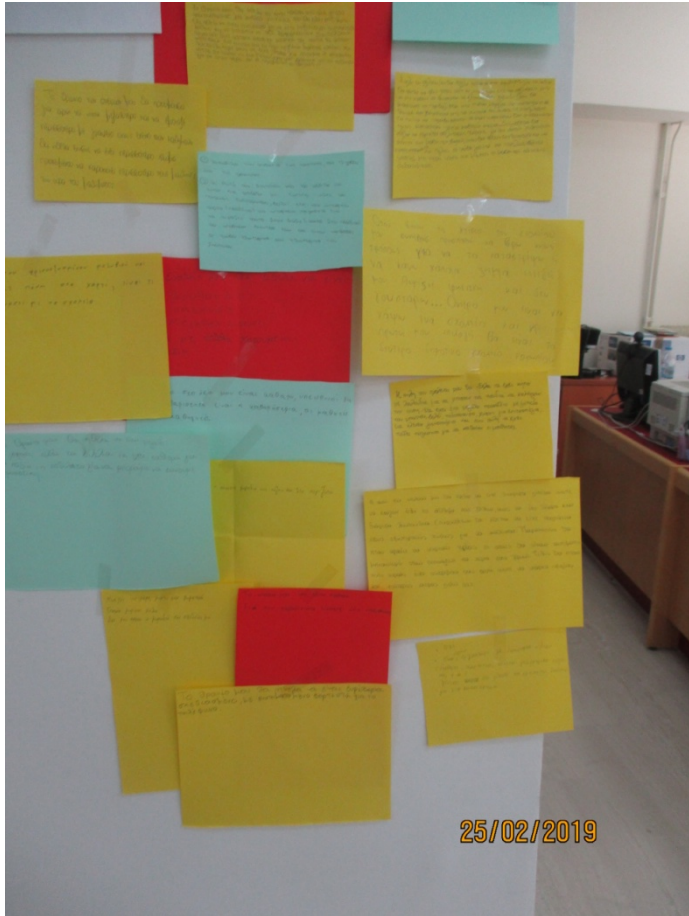

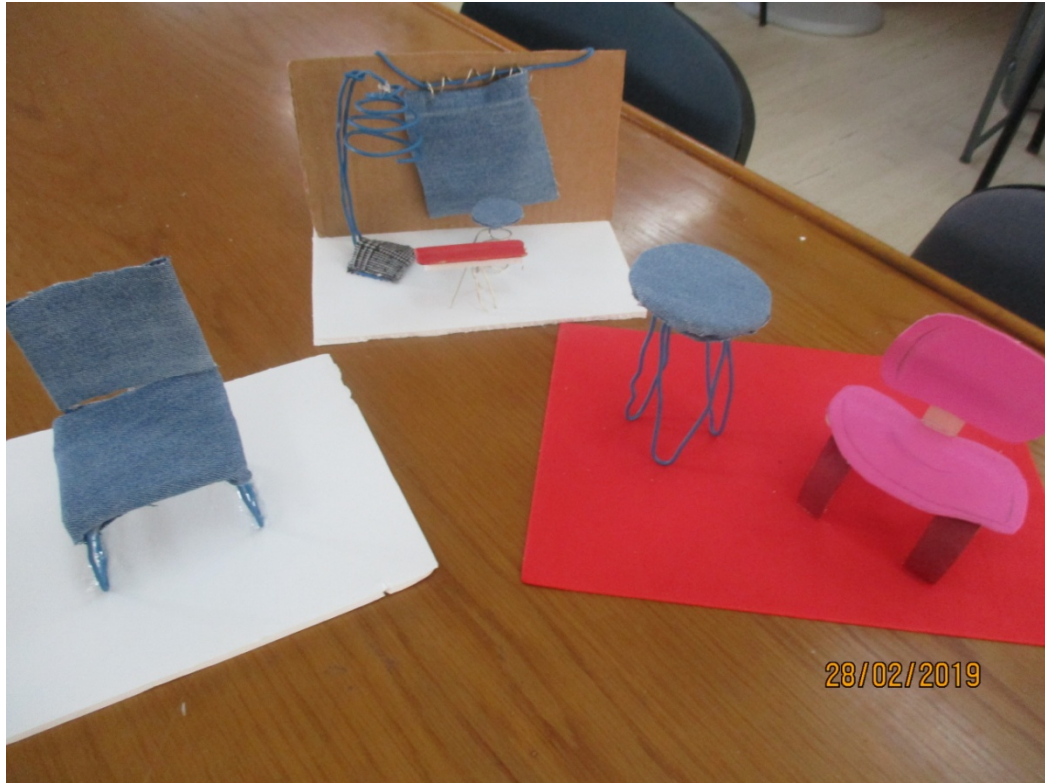
Ιανουάριος 2019 : «Ξεκινήματα»

Φεβρουάριος : Bauhaus 100 χρόνια

Μάρτιος : 50 χρόνια από την προσελήνωση του ανθρώπου

ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΟ ΜΕΣΟ

Επειδή είχα βαρεθεί όλο τα ίδια και τα ίδια, ναύλωσα μια μέρα ένα καλό καράβι και βγήκα στο πέλαγο να γνωρίσω τον κόσμο. Φορτώσαμε, λοιπόν, νερά πολλά, πήραμε και τρόφιμα και όπλα, κι ό,τι άλλο ήταν απαραίτητο για ένα τόσο επικίνδυνο ταξίδι, κι ανοιχτήκαμε στον απέραντο ωκεανό που αρχίζει από τις μακρινές στήλες του Ηρακλή και που το τέλος του άνθρωπος θνητός κανένας δεν το ξέρει ούτε το είδε ποτέ. Τι γυρεύαμε; Τι ψάχναμε να βρούμε; Την άκρη του ωκεανού, το τέλος του κόσμου, το άγνωστο.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΑΞΙΔΙΟΥ

Ξάφνου, κατά το μεσημέρακι, σηκώθηκε τυφώνας δυνατός, που μας πήρε και μας σήκωσε με όλο το καράβι ψηλά, στον αέρα. Με φουσκωμένα τα πανιά αεροδρομούσαμε εφτά μερόνυχτα, ταξίδι δύσκολο για πλοίο, αλλά ευτυχώς ο καπετάνιος άξιζε το μισθό του και με το παραπάνω. Έτσι, την όγδοη μέρα αράξαμε στο φεγγάρι, που ήταν ένα λαμπερό νησί στον αέρα. [Στην επιστροφή] περάσαμε από πολλές και διάφορες χώρες, ώσπου πλησίασαμε κάποτε τη γη μας. Οι σύντροφοι, όταν είδαν τη θάλασσα κάτω και τα βουνά καταπράσινα, άρχισαν να κλαίνε από χαρά. Όμως ένας αέρας δυνατός δε μας άφηνε να προσθαλασσωθούμε, όσο κι αν έβαλε τα δυνατά του ο καπετάνιος (που σε κάτι τέτοιες μονούβρες ήταν άπιστος).

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΟΝΤΩΝ

Μας σταμάτησαν οι Ιππόγυποι και μας οδήγησαν στο βασιλιά τους τον Ενδυμίωνα. Οι Ιππόγυποι ήταν τεράστιοι γύπες που τους οδηγούσαν άντρες. Δουλειά τους ήταν να προστατεύουν το φεγγάρι από ανεπιθύμητους επισκέπτες. Ογδόντα χιλιάδες Ιππόγυποι πήραν θέση δίπλα σε είκοσι χιλιάδες άντρες, που καβαλίκευαν τους φοβερούς Λαχανόπτερου, κάτι πελώρια όρνια με φτερά σαν του μαρουλιού. Ήρθαν ενισχύσεις από την Άρκτο, τριάντα χιλιάδες Ψυλλοτοξότες απάνω σε κάτι γιγάντιους ψύλλους, που ο καθένας τους θα ήταν ίσαμε δέκα ελέφαντες και βάλε. Ακόμα, ήρθαν πενήντα χιλιάδες Ανεμοδρόμοι πεζικάριοι, που όμως μπορούσαν να πετάνε όταν το αεράκι φούσκωνε τους μακρινούς χιτώνες τους. Οι πολεμιστές φορούσαν όλοι κρήνη από κουκιά (που εκεί είναι μεγάλα και σκληρά) και θώρακες από λούπινα.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ

ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΝΤΩΝ

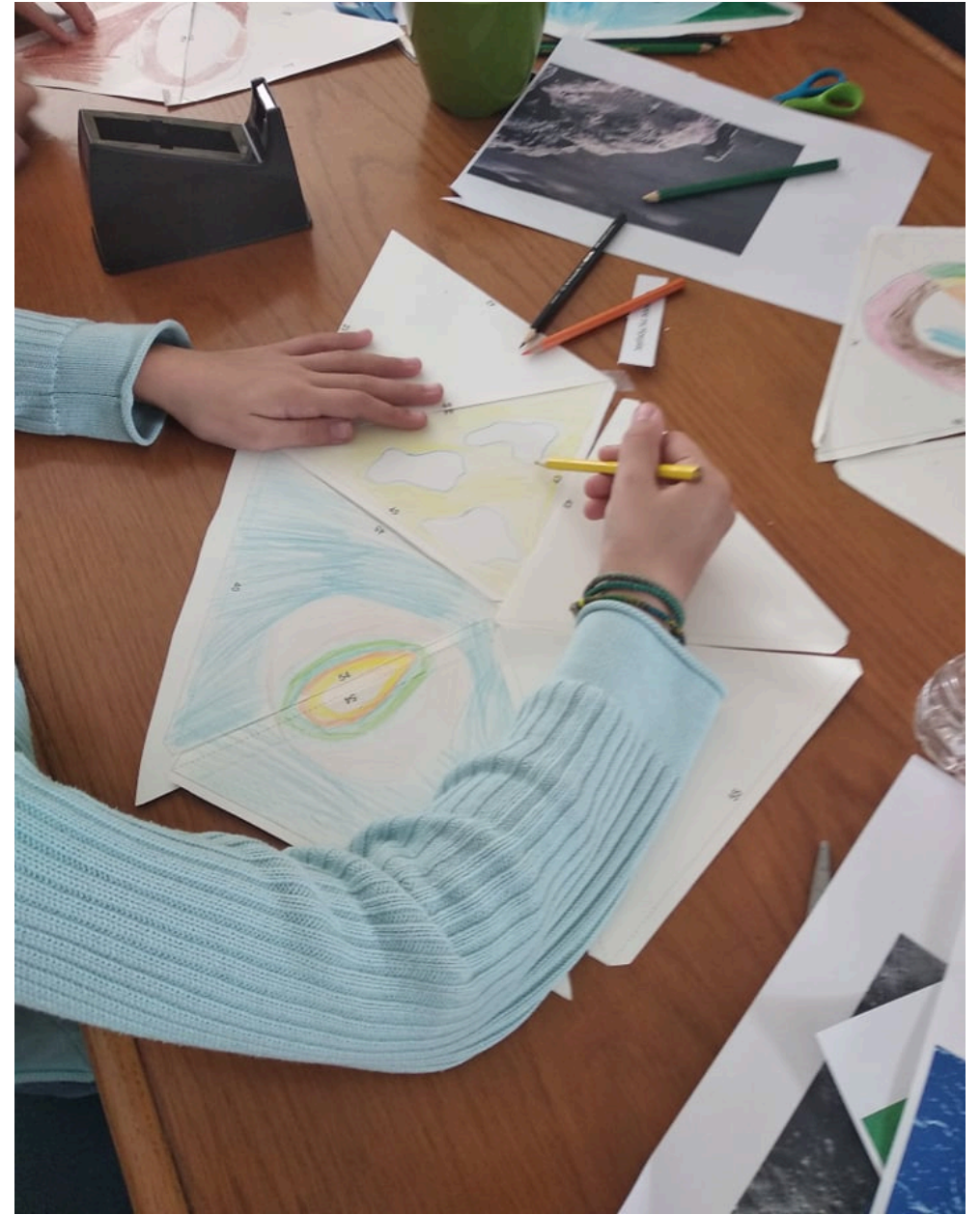
Τι έγινε και δεν έγινε εκεί πάνω! Συνάντησαν φυσικά τους ντόπιους - και μάλιστα τους φρουρούς των ντόπιων, που καβαλούσαν αντί γι' άλογα γύτες τρικέφαλους. Τόσο πέλωριους, που κάθε τους φερό έξερνούσε το κατάρτι το μειονά ενός μεγάλου καραβιού. Αυτοί τους πήγαν στο βασιλιά τους, κι αυτός (από τα ρούχα τους) τους κατάλαβε ότι ήταν Έλληνες. Κι αφού τους ρώτησε πώς κατάφεραν να αρμενίσουν στον αέρα, ύστερα άκουσε την ιστορία τους και τους είπε τη δική του - διότι έτσι κάνουν πάντα οι άνθρωποι. Τέλος τους ζήτησε να πολεμήσουν στο πλευρό του, γιατί είχε πόλεμο ανοιχτό με το βασιλιά του Ήλιου. Κι οι ναύτες του Καραβιού του Αληθινού, οι φίλοι του Λουκιανού, το έκαναν. Δεν θα αρχίσω εδώ να λέω τι λογής στρατιώτες είχε ο καθένας από τους δύο αυτούς στρατούς - γιατί υπάρχει κίνδυνος να μη με πιστέψει κανένας. Μόνο πως οι τοξότες καβαλάνε γιγάντιους φύλλους, μεγάλους ίσαμε δώδεκα ελέφαντες. Και πως οι πεζικάριοι φοράνε μακριές ποικαμίες για να πετούν. Άσε τα Μυρμηγκία του Ήλιου, που μετράνε δυο στρέμματα με το κορμί τους και έχουν και κέρατα φαρμακερά ανίκητα. Κι άλλα τέτοια απίστευτα, που όμως δεν μπορεί κανείς παρά να τα πιστέψει.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ

28/03/2019

Απρίλιος : Υφαίνοντας και ράβοντας: Τα υφάσματα και οι ιστορίες

Το ύφασμα και ο λόγος

«Είμαι πρόσφυγας.
 Το σπίτι που γεννήθηκα είναι στην κατεχόμενη
 Λευκωσία.
 Ήταν πολύ ωραίο το σπίτι μου. Μπροστά είχε μια
 τζαμαρία και στην πίσω αυλή μια κληματαριά και
 μια λεμονιά. Η τελευταία φορά που το είδα
 ήταν στις 20 Ιουλίου 1974. Την ημέρα της
 τουρκικής εισβολής.
 Έφυγα και δεν ξαναγύρισα ποτέ. Ήμουν πέντε
 χρονών. Οι σειρήνες βούιζαν, οι βόμβες έπεφταν
 και ο ουρανός ήταν μαύρος.
 Δεν πρόλαβα να πάρω μαζί μου κούκλα.
 Ούτε την αγαπημένη μου φορούσαμε.
 Φύγαμε με τα ρούχα που φορούσαμε.
 Το μόνο που έχω είναι αυτό το φουστανάκι.
 Ένας κόκκινος θησαυρός της μνήμης.
 Δεν ξεχνώ Και περιμένω να πάω πίσω.»

Προσωπική αφήγηση-καταγραφή

02/04/2019

02/04/2019

Ειδικό Γυμνάσιο

Γενικό Λύκειο

.... και φυσικά

Καλοκαιρινή Εκστρατεία από το 2012 έως σήμερα

- Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος
- 25 – 38 δράσεις κάθε καλοκαίρι
- Πάνω από 750 παιδιά

Μαγικά Καλοκαίρια!!!!

**Σας περιμένουμε να μας γνωρίσετε από
κοντά!**

Ευχαριστώ πολύ

**ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΟΡΩΠΙΟΥ**